[א] ובלבד שלא תהא מופסקת שמעת מינה [ב] מתירין מבגד לבגד דילמא דאי בלאי ת"ר [ג] טלית שכולה תכלת כל מיני צבעונין פוטרין בה חוץ מקלא אילן מיתיבי טלית אין פוטר בה אלא מינה טלית שכולה תכלת מביא תכלת וד"א ותולה בה וקלא אילן לא יביא ואם הביא כשר אמר רב נחמן בר יצחק לא קשיא כאן בטלית בת ארבעה חוטין כאן בטלית בת שמונה חוטין שמעת מינה מתירין מבגד לבגד דלמא דאי עבד איתמר רב אמר אין מתירין מבגד לבגד ושמואל אמר מתירין מבגד לבגד רב אמר אין מדליקין מנר לנר ושמואל אמר מדליקין מנר לנר רב אמר אין הלכה כרבי שמעון בגרירה ושמואל אמר הלכה כר' שמעון בגרירה אמר אביי כל מילי דמר עביד כרב לבר מהני תלת דעביד כשמואל מתירין מבגד לבגד ומדליקין מנר לנר והלכה כרבי שמעון בגרירה דתניא רבי שמעון אומר גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ רב יהודה מסר ליה לקצרא רב חנינא עביד לה סיסא רבינא חייט להו מיחט ת"ר כמה חוטין הוא נותן ב"ש אומרים ד' וב"ה אומרים ג' [ג] וכמה תהא משולשת ב"ש אומרים ד' וב"ה אומרים [ד] ג' וג' שבית הלל אומרים אחת מארבע בטפח של כל אדם אמר רב פפא טפח דאורייתא ד' בגודל שית בקטנה חמש [ה] בתילתא אמר רב הונא ד' בתוך ד' ומשולשת ד' ורב יהודה אמר ג' בתוך ג' משולשת ג' אמר רב פפא הלכתא ד' בתוך שלש משולשת ארבע למימרא דאית להו שיעורא ורמינהו ציצית אין ציצית אלא יוצא ואין ציצית אלא משהו וכבר עלו זקני ב"ש וזקני ב"ה לעליית [ו] יוחנן בן בתירא ואמרו ציצית אין לה שיעור כיוצא בו לולב אין בו שיעור מאי לאו אין לה שיעור כלל לא

אין

רש"י

ובלבד שלא תהא מופסקת. ז] שיהא כל חוטיה שלימין: **שמע מינה מתירים מבגד לבגד** ח]: **דילמא אי בלאי.** הא דקתני שמביא תכלת ממקום אחר ותולה בה ולא חיישינן לבזיון דמצוה לה לטלית ראשונה ט] דנתבלה דאין ראויה לציצית קאמר דמתיר ממנה הציצית: **כל מיני צבעים פוטרין בה.** לשום לבן דכיון דמין כנף ליכא לקיומי בה אין לך לחזור אחר לבן אלא שיהו בה שני מינין: **חוץ מקלא אילן.** דדמי לתכלת י] וזימנין דמזבן לה לאינש אחרינא וסבר דכל חוטיה תכלת וכי מצריך לטלית אחריתי שקיל תרי חוטים מהכא יא] ונותן שם עם לבן ותחת אלו יתן לבן ונמצאת אחת מהן נפטר בקלא אילן לשום תכלת ושדי קלא אילן עם לבן בציצית והוי כלאים בלא מצוה: **מיתיבי טלית אין פוטרין בה.** לשם לבן אלא מינה אם אדומה היא יטיל בה שני חוטין אדומים ושני חוטין תכלת וכן שאר גוונים: **מביא תכלת.** שני חוטין לשם תכלת ודבר אחר לשם לבן ואע"ג דהאי תכלת הוי מין כנף אפילו הכי שני מינים בעינן דאזלינן בתר רוב טליתות: **ואם הביא כשר.** אלמא קלא אילן נמי פוטר בה: **בטלית בת ד' חוטין.** שנים תכלת ושנים קלא אילן כשר יב]: **בטלית בת שמנה חוטין.** ארבע תכלת והטיל בה ארבע קלא אילן לקיים מצות שני מינים יג] פסולין דהואיל ולבר קלא אילן איכא חוטין כל צורכה חיישינן דלמא יד] מצריך לטלית אחריתי ושקיל הנך דתכלת מהכא ותלי לה התם וליכא הכא אלא קלא אילן אי נמי שקיל הנך דקלא אילן ותלי בה. נ"א ועיקר חוץ מקלא אילן דהא אשני מראות טו] שנה קפדינן ואלו מראיהן שוין: **מיתיבי כו'** טז] **אם הביא כשר.** טלית בת שמנה חוטין ד' של תכלת ומין אחר וביקש להטיל בה עוד ארבעה אחרים לא יטיל קלא אילן שמא ימכרנו לאיש אחר ויהא סבור שהם תכלת ויתירם מכאן ויתן בטלית אחרת במקום תכלת עם לבן ואם הביא כשר דהא נפטרה בארבע חוטין של תכלת ודבר אחר: **שמע מינה.** מדפסל יז] בה משום הך חששא דמתירין מבגד לבגד: **דלמא דאי עבד.** אם עבר והתירן אז נפקא חורבה יח](דסבר) דמשתרא ציצית מקלא אילן לחודיה(א)יח]: **מנר לנר.** אותן דחנוכה: **מסר.** טליתו עם הציצית: **לקצרא.** לכובס ולא חייש דילמא מינתקא תכלת ורמי בה קלא אילן: **עביד להו סיסא.** כשנותנה לכובס מקפל יט] הציצית כמין פקעת שקורים לומושי"ל כדי שלא ינתק: **חייט להו מיחט.** עושה לטלית כמין שפה ומחביא החוטין בתוכה ותופר השפה: **ארבעה.** חוטין נתן בחור הטלית וכופלן לשמונה: **משולשת.** תלויה הענף כ)[לבד] מן הגדיל: **ארבע.** אצבעות: **ושלש** כ] **שב"ה אומרים.** שתהא כל אצבע אחת מארבע בטפח של כל אדם דהיינו מדת גודל ושית בקטנה (א) כא]: כב] **בתילתא.** אצבע וכולן מדה אחת: **ארבע.** חוטין בתוך ארבע אצבעות שלא ירחיק מן השפה יותר מארבע אצבעות: **אין** כג]**שם ציצית אלא יוצא.** תלוי ויוצא מן הכנף משהו:

ואביק

תוספות

ובלבד שלא תהא מופסקת. נ"ע מאי פי' ומאי ק) קמשמעינן: **אין** פוטר בה אלא מינה. פי' בקונט' אם אדומה היא יטיל בה שני חוטים אדומים ותימה מידי ליבעא קרא ושמא מדרבנן משום זה אלי ל) ואנוהו (סוכה דף יא:) הוי מ) [ועוד נראה דאיירי בשאר מינים כגון שיראין וכלך וסיריקין דאין פוטר אלא במינם מדאורייתא] ומה דפי' בשיראים לאו דוקא דהא אמרי' לאמר ופשתים פוטרין בהם: **ואם** הביא כשר. לאמי דפירש בקונטרס דקלא אילן במקום לבן פסול משום שדומה לתכלת ואין כאן שני מינים קשה מאי פריך דלמא האי ברייתא כרבנן דריש פירקין דאמרי אין הלבן מעכבת את התכלת: **כאן** בטלית בת שמנה חוטין. פירשתי ריש פירקין: **רב** אמר אין מתירין. בג] ואפי' למ"ד חובת גברא סבר רב דאין לבטל מצות הטלית כדאשכחן במזוזה בסוף השואל (ב"מ קב.) שנענש אותו שנטל המזוזה ואע"ג דחובת הדר היא ושמואל דאמר מתירין אע"ג דקסבר חובת טלית היא דהא שמואל מחייב לעיל כלי קופסא כיון דאין לו אלא כדי טלית אחת טוב שיתן באותה שהוא חפץ להתעטף בה ולא דמי למזוזה בד] ס): **כל** מילי דמר עביד כרב. והא דסוף כירה (שבת דף מו.) שרי רבה שרגא דנפטא ופלוגתא דרב ושמואל במוקצה מחמת מיאוס שילהי שבת (דף קנז.) דלמא דמתכת איירי ותו דהתם איכא פלוגתא דרברבתא טובא ול"ע: **בית** שמאי אומרים ארבע. טעמא דבית שמאי ניחא כדדרשינן לעיל (דף לט:) גדיל שנים גדילים ד' אבל טעמא דבית הלל קשה דדוחק לומר דלית להו אלא גדילים שנים ופתיל תכלת הרי תלתא בה] ס) ושמע מינה הא דדרשינן גדילים ד' היינו בכפילה ואלבן קאי והשתא סברי ב"ש דהוא הדין תכלת דפתיל לאו דוקא וסברא הוא להשוותם והיינו ד' חוטין בלא כפילה ובית הלל סברי דפתיל דווקא והא בו] דביומא (דף עב.) דריש מפתיל בז] ע) התם פ) (הוה ראשונים) דכתיב בריש (תרי) מהדר דמיירי בכפול בח] ור"ת פי' דמגדיל נפקא להו לבית הלל דעבות מתורגם עובד גדילו ונראה לפי' זה דבית הלל דרשי גדילים הרי ששה וכשנכפלו י"ב ויתכן יותר צ) דלא דריש גדילים וכן משמע בספרי ועשו להם שומע אני יעשה אותן אחד בפני עצמו תלמוד לומר גדילים מכמה ק) גדיל אחד נעשית אין פחות משלשה דברי ב"ה ב"ש אומרים ד' של תכלת ד' של לבן ר) (אכן) כי דייקת בה משמע דב"ה דרשי גדילים ואכל גדיל קיימי והשתא הויא דומיא דבית שמאי דאיירי בתכלת ובלבן ומיהו בספרי איכא דאמרי שנים של לבן ואחד של תכלת. [ועי' תוס' בכורות לט: ד"ה כמהן]: **בית** שמאי אומרים ארבע. פירש בקונטרס הפתיל יהא ארבע נמלא הגדיל שנים ורבינו תם פירש דאגדיל קאי והענף שמנה הרי שנים עשר וכן אנו נוהגין וכן משמע בספרי בפרשת כי תצא גדילים למה נאמר לפי שנאמר ועשו להם ציצית שומע אני יעשה חוט א' בפני עצמו ת"ל גדילים ש) כמה גדיל נעשית אין פחות משלשה חוטין כדברי בית הלל ובית שמאי אומרים מארבע חוטין של תכלת וארבעה של לבן ת) על ארבע ארבע אצבעות משמע דאגדיל קאי והקונטרס נמי פירש כן בכל"א פרק על אלו מומין (בכורות דף לט:) וכן יסד רבי שלמה ספרדי א) המשולשל יהא נפסל כדי אצבעות ארבע ונפשל קורא הגדיל כמו ב) מפשילין חבלים לתוכן פרק אלו הן הגולין (מכות דף ז.) וכמו אין מפשילין חבלים לתוכן דכפ' בני העיר (מגילה דף כח.): **ארבעה** בגודל. במסכת זבחים בפ' קדשי קדשים (דף סג.) [קתני] דכבש של מזבח היה שלש אמות ומחצה ואצבע ושליש אצבע בזכרותו ואית דמפרשי התם דקשר האצבע קמא בז] הזכרות ואית דגרסי בזכרותו היינו דאשוות והכא דלא מפרש מידי נ"ע:

עין משפט נר מצוה

לב א מיי' פ"ב מהלכות ציצית הלכה ח:
לג ב מיי' פ"א מהלכות ציצית הלכה יג טוש"ע א"ח סי' טו סעיף ב:
לד ג מיי' פ"ד מהלכות חנוכה הלכה ט טוש"ע א"ח סימן תרעד סעיף א:
לה ד מיי' פ"ו מהלכות שבת הלכה ה טוש"ע א"ח סי' שכו סעיף ה:
לו ה טוש"ע שם סימן כה סעיף ג בהג"ה:
לז ו מיי' פ"א מהלכות ציצית הלכה ו סמג עשין כו טוש"ע א"ח סי' יא סעיף:
לח ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ט:

שיטה מקובצת

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ובלבד שלא תהא וכו' בקטנה זרת הס"ד:

לעזי רש"י

לימושי"ל. פקעת (של חוט).

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com